

ostatni, znajdujący się na nowym rynku, był również drewniany, jak świadczy jego opis z r. 1793²⁵.

Wodociągi. Ważnym dla miasta urządzeniem były wodociągi. Pierwszą o nich wiadomość posiadamy z r. 1548, lecz z treści zapiski wydatków miejskich wynika wcześniejsze istnienie wodociągów. Rurmistrz Jan otrzymał wówczas 4 zł zaległe z powodu moru²⁶. Tegoż roku również Wawrzyniec syn młynarza otrzymał od rady 2 zł „a fontibus alias od ror”²⁷. Podobne pozycje wydatków zachowały się również z l. 1549—1551, a wynika z nich, że wówczas młynarz, jako rurmistrz czuwał nad całością rur i że pobierał za to wynagrodzenie w wysokości jeden zł kwartalnie²⁸. Również w r. 1655 był w Lesku „Iwan [...] ten co rur doziera”²⁹, w r. 1765 mowa jest o domku rurnika³⁰, a spis mieszczan z r. 1769 wymienia zmarłego Stefana rurnika i Michała rurniczka³¹. Za korzystanie z wody mieszczanie uiszczali opłatę zwaną rurne, a pisarz miejski sporządzał w tym celu rejestry pobieranych opłat³².

Rury doprowadzające wodę były zapewne drewniane, podobnie jak w innych miastach. Rurociąg zaczynał się przypuszczalnie przy potoku na wschód od miasta, płynącym z góry zwanej Basztą, na poziomie oczywiście wyższym niż miasto. Potok ten łączył się niżej z potokiem zwanym obecnie Równym, przepływającym wzdłuż Przedmieścia, a nazywanym dawniej i w tej niższej części Rurnym Potokiem, np. w r. 1588 i później³³. Rurociąg kończył się na starym rynku, gdzie było specjalne koryto na wodę. Czytamy o nim w r. 1549: „7 gr alias od koryta do ror”³⁴, zaś w r. 1653 pisarz zanotował, że

Stanisław Grzeszek mieszczanin sańocki, szewc, jechał na koniu już miał koryto, do którego woda idzie, miecznik nasz sąsiad szedł za nim ku ratuszowi na rynku³⁵.

Łaźnia. W przywileju z r. 1477 nie ma wzmianki o łaźni miejskiej, lecz jest prawdopodobne, że mowa była o niej w pierwotnym przy-

²⁵ Teki Schneidra 906, s. 110.

²⁶ „Dedimus fontario alias rurmistrzowi Janowi 4 fl. a fontibus alias od ror, co byli zadzierżali w mor”. 9764, s. 96. Pomór ten miał miejsce w r. 1545.

²⁷ 9764, s. 97.

²⁸ „Rurmistrzowi złoty, co poprawia rur, za kwartał święteczny”. 9764, s. 102, 103, 107, 129, 130.

²⁹ 9658, s. 176.

³⁰ AZL 13, s. 452.

³¹ AZL 415, s. 146—164.

³² „Notario 2 gr a registro fontalium”. 9764, s. 98, 99.

³³ 9657, s. 38, 339, 345 „rurny potok koło Polany” r. 1616, 401, 409; 9658, s. 234 „za stawem cegielnym i za rurnym potokiem” 1657.

³⁴ 9764, s. 98.

³⁵ 9658, s. 63.